

nen til det omgivende samfund over. Handicappet forsvinder ikke og bliver ikke mindre, fordi man fylder 67 år – tværtimod.

Den behovsbestemte ydelse bortfalder fra den ene dag til den anden, på trods af at behovet for ledsagelse er uændret. Det finder Dansk Folkeparti totalt uacceptabelt.

Dansk Folkeparti har i bemærkningerne til beslutningsforslaget præciseret, at ledsageordningen efter folkepensionsalderens indtræden bør udvides yderligere, således at personer, der bliver handicappede efter folkepensionsalderen, også kan visiteres til ledsageordningen. Det vil fjerne de uligheder, som socialministeren omtalte under førstebehandlingen af forslaget.

Dansk Folkeparti frygter, at problemerne fejles ind under gulvtæppet og ledsageordningen udvandes i forbindelse med revisionen af ordningen, således at det bliver hjemmehjælpsydelserne og transportordningerne, der bliver det politiske alibi for at fratage de handicappede ledsageordningen. Men det kræver så samtidig, at kommunerne udvider antallet af timer med hjemmehjælp med 15 timer om måneden til de handicappede, og det er næppe sandsynligt, at det vil blive tilfældet.

Ledsageordningens fortsættelse efter 67 år er hjerteblod for den samlede handicapbevægelse, og Dansk Folkeparti er meget enig i henvendelsen fra PTU – Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, som er optrykt som bilag til betænkningen, heraf fremgår det bl.a., at:

»PTU ønsker ikke, at man skal tage »det lidet« – de 15 timer – fra de handicappede for at beskytte den store gruppe af ældre over 67 år, som ikke har og måske aldrig får behov for en ledsager, imod risikoen for at blive udsat for negativ forskelsbehandling, hvis de får behov for en ledsager.

PTU anser det for en sælsom form for ligestilling at fratage et mindretal med et ubestridt aktuelt ledsagebehov deres ledsageordning, for at beskytte en anden og større gruppe – alle ældre

over 67 år – hvoraf kun nogle vil få et lignende behov, mod forskelsbehandling.

En ligestilling, som kun kan etableres ved at berøve alle over 67 år retten til at komme ud af egen bolig, fortjener ikke anerkendelse. Det er ikke positiv ligestilling, hvor alle løftes op på et højere menneskeværdigt plan, men negativt ligemageri, hvor den formelle ligestilling opnås ved at fratage andre deres velerhvervede rettigheder.«

Dansk Folkeparti støtter desuden følgende udtalelse fra Ældre Sagen:

»Der er tale om en grov og urimelig aldersdiskrimination, som Ældre Sagen flere gange har protesteret over på møder med Socialministeriet og kommunerne. Loven rammer især de enlige, svage ældre uden pårørende eller socialt netværk. Fængslede har dog ret til en gårdtur med ledsagelse – det har svage ældre ikke. Behovet for ledsagelse kan langt fra klares af frivillige alene.«

Ledsageordningens bloktilskud fra staten blev i øvrigt givet med virkning fra 1. juli 1998, men mange kommuner satte først ledsageordningerne i gang et halvt eller helt år senere. Kommunerne beholdt alligevel det ekstra bloktilskud.

Udgifterne til forslaget er skønnet at være 6,4 mio. kr. i 2002 og 9,4 mio. kr. i 2003. Det burde ikke være noget problem for regeringen at få forhandlet økonomien på plads med kommunerne.

Dansk Folkeparti vil igen fremsætte forslag om forbedringer af ledsageordningen, hvis regeringen ikke finder en tilfredsstillende løsning på problemerne.

Demokratisk Folkeparti var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.